

[Glistrup]

stemme ja til det forslag, som vi her har til behandling, og som er et menneskeligt vældig imødekommende forslag, først og fremmest over for de arbejdsløse. De arbejdsløse får ikke deres tilværelse slået i stykker, sådan som de gør under det onde socialdemokratiske regime, hvor man i den grad undergraver og ødelægger alt for de arbejdsløse.

Hr. Kaj Poulsen, der åbenbart har gået i George Orwells skole, talte om, at dette var slaveri ud fra synspunktet, at frihed er tvang, og hvad det nu ellers hedder hos Orwell. Dette er det bedste frihedsbudskab, der nogen sinde er kommet til den danske arbejderklasse. Man kan hver evig eneste dag frit vælge, om man vil gå på arbejde eller man ikke vil gå på arbejde. Man kan frit vælge, om man vil gå på arbejde i Københavns kommune, i Glostrup kommune, i Hellerup, eller hvor man vil gå på arbejde henne. Det er lige præcis det stik modsatte af det, som hr. Kaj Poulsen forsøgte at foregøgle i det indlæg, som han fremførte.

Men det er ikke bare en menneskeligt værdig håndsækning til de arbejdsløse, dette forslag udtrykker på en helt anden måde end f.eks. disse forkølede forsøg, som arbejdsministeren gør med sin jobtilbudsordning, der jo fik sin rette bekomst på SiD-mødet i går, hvor man åbenbart var noget mere vågen, end man er i arbejdsministeriet.

Det er således, at dette også samfundsøkonomisk vil være vældig godt, for der er jo ikke nogen som helst mening i – som det dog gik op for statsministeren, da han havde sit lyse øjeblik i Århus her kort før jul – at man simpelt hen spilder al den værdifulde arbejdskraft, som vi nu ikke gør brug af; dette forslag er et udtryk for, at man kan begynde at gøre brug af hele den samlede arbejdsstyrke til noget fornuftigt og noget godt arbejde.

Og det er jo løsningen på paradoksproblemet, for mens man har diskuteret paradoksproblem år ud og år ind, er der ingen, der har fået øje på, hvad paradokset i virkeligheden går ud på. Paradokset går jo i virkeligheden ud på, at den, der skal på arbejde, skal bruge 9–10 timer om dagen, når man tager transporten frem og tilbage med, mens den arbejdsløse har den tid fuldt til sin rådighed. Det er jo dér, det skrigende misforhold kommer, ikke i, at man eventuelt fra visse arbejdsgivere og overklassefolk begynder at misunde folk, at de får den understøttelse,

som de gør. Det er jo en fuldstændig forfejlet måde at fremstille paradoksproblemet på.

Vi kan med andre ord konkludere, at hvis dette folketing ville nationens vel, så stemte man ja til dette lovforslag, som virkelig er den konstruktive, menneskelige, hjertevarme løsning på de problemer, som vi er blevet kastet ud i med hensyn til arbejdsløsheden.

Men det er altså sådan, at partitaktiske hensyn, misundelse og smålighed åbenbart er mere afgørende for flertallet, og det må vi så finde os i. Men jeg skal love hr. Kaj Poulsen og alle andre, at vi skal komme igen og igen og igen og igen med dette forslag, for den tale, hr. Kaj Poulsen holdt, svarede så nogenlunde til, hvad de såkaldte frikonservative sagde til hr. K. K. Steincke her i denne sal for 60 år siden, da han kom igen og igen med sin socialreform, der var den tids § 75-forslag. De sagde: lad os få dette fejlet ud, fordi de i hele deres magtbrynde og etablerethed var så ganske sikre på, at det var det, som skulle gennemføres. Hr. Kaj Poulsen og hans folk er nutidens højrefolk, det er nutidens mennesker, der afviser nytænkning og kun tænker på, at nu sidder de på det etablerede magtapparat, og så er de ret ligeglade med de stakkels ungdomsarbejdsløse, med de stakkels mennesker rundt omkring, som man i den grad piner og plager med den arbejdsløshedspolitik, der føres af denne regering, i stedet for at følge det beskæftigelsesfremmende forslag, vi her tager op til behandling. Jeg håber, man vil bruge de 3 dage, der er, til vi skal have tredje behandling, til at omsinde sig, så vi kan få rigtig mange stemmer for dette lovforslag.

Arne Melchior (CD):

Jeg synes, at selv sådan et lovforslag godt kan give anledning til at sige et par ord under anden behandling. Hvad CD mener om forslaget, sagde vi ved første behandling, og det gentog hr. Kaj Poulsen her i dag kort og fyndigt; det kan vi ikke blive uenige om med hr. Kaj Poulsen og hans parti og med de øvrige partier.

Når jeg tager ordet, er det for at sige, at intet er så galt, at det ikke er godt for noget, og måske måtte jeg henlede arbejdsministerens opmærksomhed på halvdelen af første sætning i lovforslagets § 5. Jeg opfordrer ikke til et svar fra arbejdsministeren i dag, for